

Pääkirjoitus

Kasvavan kaupungin seurakunta

Nokian kaupunki on hienosti onnistunut strategiassaan rakentaa asukasluvultaan kasvavaa ja elinvoimaista kaupunkia. Tämä näkyy myös Nokian seurakunnassa. Vuonna 2024 seurakuntaamme liittyi noin 1 700 uutta jäsentä, joista valtaosa oli toiselta paikkakunnalta muuton myötä jäseneksi tulleita, iältään 20–40-vuotiaita. Ihan pieni ei ollut myöskään seurakuntaan liittyneiden yli 3 kuukauden ikäisten määrä – yhteensä 209 henkilöä. Heistä suurin osa oli 30–39-vuotiaita. Jos olet siis hiljattain muuttanut Nokialle tai liittynyt seurakuntaamme, et ole ainoa!

Nokian seurakunta on ennen kaikkea yhteisö. On tärkeää, että kasvavan kaupungin keskellä elävä yhteisö on tulevaisuuteen katsova ja avoin uusille ihmisille, ajatuksille ja tavoille palvella. Erityisen tärkeää on olla avoin uusien ihmisten mukanaan tuomalle näkemykselle ja osaamiselle. Seurakunta on parhaimmillaan silloin, kun yhteisöstä löytyvä osaaminen ja näky vie seurakuntaa yhä uusiin ympäristöihin. Vain näin toteutuvat Jeesuksen sanat ”Menkää kaikkialle maailmaan”. Näin luomme yhdessä toivoa.

Haluan haastaa meitä kaikkia, itseni mukaan lukien: Jos olet löytänyt seurakunnasta oman paikkasi, mieti myös sitä, miten voisit oman paikkasi kautta toimia yhteiseksi parhaaksi. Jokainen meistä tarvitsee turvallista ympäristöä ja joukkoa, johon kuulua. Samaan aikaan meidän jokaisen tehtävä seurakunnan jäsenenä on laajempi, kuin vain oman porukan löytäminen. Meidän jokaisen tehtävä on mahdollistaa, että uudetkin ihmiset voivat löytää mukaan joukkoon ja paikan palvella tätä kaupunkia.

Kysymys ei lopulta ole vain siitä, mitä seurakunta voi antaa jokaiselle meistä, vaan siitä, mitä kukin meistä voi antaa koko nokialaiselle yhteisölle, tälle kaupungille.

Ville Järvinen, kirkkoherra

Seurakuntatoimisto:

Valkamankatu 2 A

Avoinna ma, ti ja to klo 9–13

03 280 4111

nokian.seurakunta@evl.fi

Verkkosivusto: nokianseurakunta.fi

Diakonian päivystyspuhelin: 046 922 9058 ma–ke klo 9–11

Seuraava Valo ilmestyy 21.8.2025

Pääsiäisen tapahtumat

Palmusunnuntai 13.4.

Palmusunnuntaina Jeesus ratsastaa Jerusalemiin väkijoukkojen hurratessa hänelle. Palmunoksat heiluvat ja vaatteita levitetään tielle. Juhlatunnelmasta käydään hiljaiseen viikkoon, kun Jeesus kulkee kohti kärsimystä ja kuolemaa.

- Messu Nokian kirkossa klo 10

Kiirastorstai 17.4.

Kiirastorstaina Jeesus asetti ehtoollisen. Tätä muistaen mekin kokoonnumme Herran aterialle, kuten kaikki kristityt maailmassa. Jumalanpalveluksen päätyttyä kirkko puetaan pitkäperjantain mustaan väriin. Vaikuttava hetki päättyy ilman säestystä laulettavaan virteen Käy yrttitarhasta polku.

- Ehtoolliskirkko Nokian kirkossa klo 14
- Messu Tottijärven kirkossa klo 17.30
- Messu Siuron kirkossa klo 17.30
- Messu Nokian kirkossa klo 19
- Messu Suoniemen kirkossa klo 19.30
- Messu Pinsiön kirkossa klo 19.30

Pitkäperjantai 18.4.

Pitkäperjantaina muistamme ristiinnaulittua Jeesusta, hänen kärsimystään ja kuolemaansa. Hiljennymme Jeesuksen käsittämättömän rakkauden edessä.

- Hiljainen jumalanpalvelus Nokian kirkossa klo 15

Hiljainen lauantai 19.4.

Yön pimeydessä kiirii viesti: Jeesus on ylösnoussut! Kuolema on voitettu. Valo leviää kirkkoon tuohus tuohukselta, kun kynttilät syttyvät.

- Pääsiäisyön messu Nokian kirkossa klo 23

Pääsiäispäivä 20.4.

Pääsiäisaamuna vietetään kirkkovuoden suurinta juhlaa. Hauta on tyhjä ja enkeli kertoo iloisen uutisen: Jeesus elää! Nouseva aurinko tuo viestiä valon voitosta.

- Messu Nokian kirkossa klo 10

2. pääsiäispäivä 21.4.

Toisena pääsiäispäivänä muistamme Ylösnousseen kohtaamiset opetuslasten ja naisten kanssa. Jatkamme arkeen iloisia uutisia kantaen.

- Kävelymessu kirkkoharjulla klo 14–15.30. Kävelymessun aikana käydään läpi omaan tahtiin hiljentymispaikoilla messun eri osat. Liikkeelle lähdetään kirkon ovelta ja matkaa tehdään joko yksin tai oman joukon kanssa. Reittiä kuljetaan hiljaa antaen edellä kulkijalle tilaa. Yhdellä rastilla on tarjolla ehtoollinen. Reitin kiertäminen kestää noin 10–20 minuuttia. Lapset ovat tervetulleita mukaan.

Virvon varvon

Virpomavitsojen valmistusta la 12.4. Kulmakivessä klo 14–16. Tule koristelemaan virpomisoksasi yhdessä muiden kanssa. Oksia ja koristeita löytyy paikan päältä. Valmiit oksat siunataan. Kahvitarjoilu.

Pappilan pääsiäinen

Mukava pääsiäistapahtuma kaikenikäisille la 19.4. Maatialan Pappilan pihapiirissä klo 13 alkaen. Pihalla pomppulinna, makkaran paistoa nuotiolla, lapsille ja lapsenmielisille munajahti sekä sisällä

voi tehdä pääsiäisaskartelua ja nautiskella kahvit. Tapahtumassa esiintyy trubaduuri **Saku Ryhänen** klo 13.30 ja klo 15.

Kevään ja kesän konsertteja

Go tell it! -gospelkonsertti su 4.5. Nokian kirkossa klo 18. Tampere Gospel Big Band ja Lauluyhtye Lumo. Vapaa pääsy.

”Toivoa huomiseen” konsertti Yhteisvastuun hyväksi su 18.5. Nokian kirkossa klo 18. Johanna Debreczeni, Tomi Markkola, Jari Välimäki ja kanttori Eija Virtanen, piano. Vapaa pääsy, kolehti Yhteisvastuun hyväksi.

Lauluterveiset Kihelkonnasta -konsertti su 25.5. Tottijärven kirkossa klo 16. Collecta-kvartetti, Tottijärven kirkkokuoro ja Lauluyhtye Lumo. Vapaa pääsy.

Elokuvamusiikin konsertti to 5.6. klo 18. Helga Anttikoski ja Minna Viinikainen. Vapaa pääsy.

Kesäillan musiikkia su 15.6. Siuron kirkossa klo 18. Sari Jokiniitty, laulu ja Minna Viinikainen, laulu ja piano. Vapaa pääsy.

Kevään tapahtumia

Minun lempivirteni – Johannah su 13.4. Nokian kirkossa klo 16. Vieraana laulajasäveltäjä **Johanna Veevo** (ent. Särkkälä). Tilaisuuden juontaa **Kaisu Paloheimo** ja yhteislaulua johtaa **Minna Viinikainen**.

Majataloilta su 27.4. Nokian kirkossa klo 18. Keskustelua parisuhteesta, uskosta ja luottamuksesta. Puhujavieraina **Katri** ja **Jouni Perttula**. Rennossa ja tunnelmallisessa illassa on musiikkia, sanaa, rukousta ja pientä iltapalaa. Mukana myös Gospelkuoro Sarastus ja Majatalo House Band.

Eläkeläisten leiripäivä ke 14.5. Urhatussa klo 9.30–15. Ilmoittautumiset ma 28.4. mennessä: 050 430 7172 tai 050 561 1075. Maksu 15 €.

Pihapelejä pelaillaan keväällä ja kesällä Maatialan pappilan pihapiirissä torstaisin klo 13–14.30. Ensimmäiset pelit 15.5. Kahvitarjoilu.

Hyvän mielen leiripäivä mielenterveyskuntoutujille ja heidän läheisilleen to 22.5. Urhatussa klo 9–15. Ilmoittautuminen pe 9.5. mennessä: 040 664 6968 tai marjut.kuusijoensuu@evl.fi. Maksuton. Tarvittaessa edestakainen kuljetus Kulmakivestä 5 € / hlö.

Luontopäivä la 24.5. Urhatussa klo 12–15. Piispantarkastukseen liittyvä **Hengellisen matkakumppanuuden keskustelu** klo 10–11.30.

Siuron kirkon messussa su 25.5. klo 10 messukumppanina Lions Club Siuro, joka tarjoaa kirkkokahvit.

Seurakuntalaisten toteuttama uusi yhteisöllinen messu su 25.5. Nokian kirkossa klo 15. Jos haluat olla toteuttamassa messua, ota yhteyttä: katri.e.riikonen@evl.fi / 040 558 0683.

Katso varhaiskasvatuksen verkkosivuilta:

- **Päiväkerho- ja kirkkomuskarihaku.**

- **Pihapäivät** eri puolilla kaupunkia viikoilla 23 ja 24.
- **Perheiden leiripäivä** ti 27.5. Urhatussa.

Tulossa syksyllä Seurakunta rukoilee -kurssi 6.9. ja 4.10. Kouluttajana **Päivi Peittola** Kansan Raamattuseurasta.

Kahvila Kulmakivi

Härkitie 12 B, avoinna arkisin maanantaista keskiviikkoon klo 10–14. Kesätauko 11.6.–10.8.

- Perjantaikahveet vohveilla 25.4. ja 30.5. klo 10–15.
- Vappukahvila ke 30.4. klo 10–14. Simaa ja munkkeja.
- Pop up -kirppis pe 16.5. klo 10–15. Vaatteita ja kodin tavaraa, kahvila avoinna.
- Frisbeegolfin MM-kisa-kahvila, Disk Café, la 2.8. ja su 3.8. klo 12–18.

Yhdessä uteliaasti uuteen

Nokian seurakunnassa suoritetaan piispantarkastus vuonna 2025.

Nykyaikainen piispantarkastus on puoli vuotta kestävä itsearviointi- ja kehittämisprosessi. Mitä Nokian seurakunta on ja miten se haluaa kehittyä? Sen tarkoituksena on tukea koko seurakuntaa – työntekijöitä, luottamushenkilöitä ja seurakuntalaisia – tekemään yhteistä kirkon työtä. Katse on tulevaisuudessa. Tampereen hiippakunnan piispa **Matti Revon** lisäksi piispantarkastusprosessiin osallistuu hiippakunnan nimeämänä konsulttina Tampereen seurakuntien koulutusasiantuntija **Pia Korri**. Eri tilanteissa mukana ovat myös pappisasessori **Leena Sorsa**, lakimiesasessori **Jorma Juutilainen**, lääninrovasti **Ulla Ruusukallio** ja hiippakuntadekaani **Terhi Törmä**. Prosessin osana on seurakunnan hallinnon ja talouden tarkastus.

Nokian seurakunnan piispantarkastus alkoi 16. maaliskuuta messulla Nokian kirkossa klo 10. Messun ja soppalounaan jälkeen oli kirkossa piispantarkastukseen liittyvä työskentely, johon olivat tervetulleita mukaan myös kaikki seurakuntalaiset.

Tilaisuudessa piispa Matti Repo johdatti kuulijoita ajattelemaan piispantarkastuksen olevan prosessi, jossa katsotaan vahvasti tulevaan, vaikka pysähdytään huomioimaan nykyisyys – ja vilkaisemaan myös menneisyyteen. Piispa puhui Nokian kaupungin kehittymisestä ja sen tarkastelun tärkeydestä. Kirkossa luettiin viiden kastetun nimet. Millainen Nokian seurakunta on, kun nämä nyt kastetut ovat rippikoulussa ja silloin kun heidänkin lapsensa ovat rippikoulussa? Saarnassaan johtava pastori **Sanna Vuorela** puhui sunnuntain evankeliumitekstiin viitaten, miten ilosanoma kuuluu kaikille eikä vain rajatulle joukolle. Tähän on piispan mielestä hyvä kiinnittää huomiota.

Konsultti Pia Korrin, luottamushenkilö **Tuuli-Elina Piiraisen** ja nuorisotyönohjaaja **Mikko Lehtovaaran** johdolla työskentelyssä pohdittiin yhdessä seurakuntalaisten, vapaaehtoisten, luottamushenkilöiden ja työntekijöiden kesken mitä piispantarkastuksen otsikon sanat 1. Yhdessä, 2. Uteliaasti ja 3. Uuteen voisivat tarkoittaa Nokian seurakunnalle.

Piispantarkastus jatkuu toukokuun 24. päivä Urhatussa Hengellisen matkakumppanuuden päivänä. 17. syyskuuta järjestetään toimintaympäristön tutkimisen päivä. Piispantarkastus päättyy 21.–23. marraskuuta vietettävään piispan visitaatioviikonloppuun, joka huipentuu piispanmessuun sunnuntaina Nokian kirkossa klo 10.

Urhatussa vietetään monipuolinen Luontopäivä

Nokian seurakunta sai Kirkon ympäristödiplomin auditoinnissa keväällä 2025 hyvät läpimeno- oikeuttavat pisteet. Toukokuun 24. järjestetään Urhatussa klo 12–15 kaikille avoin Luontopäivä, jossa osallistujia saa tietoa ympäristöstä ja luonnosta erilaisin toiminnallisista rastein ja aktiviteetein. Rannalta löytyy rukousalttari. Tarjolla pientä suolaista ja makeaa sekä mahdollisuus paistaa makkaraa ja lettuja. Seurakunta järjestää Luontopäivän yhdessä Suomen luonnonsuojeluliiton Nokian yhdistys ry:n kanssa.

Osana luontopäivää on piispantarkastukseen liittyvä Hengellisen matkakumppanuuden keskustelu klo 10–11.30. Keskusteluun toivotetaan tervetulleiksi kaikki nokialaiset.

Teksti: Anu Heiskanen

Hallinnon kuulumisia

Talous

Seurakunnan tilinpäätös saatiin juuri esitettyä kirkkoneuvoston allekirjoitettavaksi. Tilikaudella päästiin ylijäämävaiheeseen tulokseen, mikä olikin tarpeen edellisvuoden ison alijäämän jälkeen. Hallinnon pääluokka alitti budjetin 23 000 eurolla. Seurakunnallisen toiminnan toimintatuottoja kertyi odotettua enemmän ja palvelujen ostoista kertyi säästöjä. Siten pääluokan toimintakatteen toteutumisprosentti oli 94,6 % ja budjetti alittui 95 000 eurolla. Hautaustoimessa toimintatuotot ylittyivät ja kuluista osa jäi toteutumatta. Siten hautaustoimen budjetti alittui 45 000 eurolla. Kiinteistötoimessa tuloja saatiin toimintatuottoja kaksinkertaisesti budjetoituun nähden, mutta kulut ylittyivät lisätalousarviosta huolimatta 5 %. Poistojen toteuduttua hieman laskelmia pienempinä ylittyi koko kiinteistötoimen budjetti 23 000 eurolla (1,2 %).

Kiinteistöasiat

Korkeemaenkatu 8:n kaavamuutos on ollut kertaalleen kaupunkikehityslautakunnan käsittelyssä ja julkisesti nähtävillä. Nähtävillä oloaikana ei kaavasta tehty muistutuksia. Kaava etenee ehdotuksen mukaisena loppukevään aikana lautakunnan kautta kaupunginhallituksen käsittelyyn ja ajallaan kaupunginvaltuustoon. Kaavaehdotuksesta on kuvia ja lisätietoa Nokian kaupungin sivuilla nokiankaupunki.fi/asuminen-ja-ymparisto/kaavoitus-ja-maankaytto/vireilla-olevat-kaavat/korkeemaenkatu-8/

Seurakunnan öljylämmityskiinteistöissä on lopetettu fossiilisen polttoöljyn käyttö ja siirrytty käyttämään bioöljyä. Öljylämmitystä käytetään lämmitysmuotona, kunnes järjestelmä tulee käyttöikänsä päähän. Tuolloin lämmitysvaihtoehtoina harkitaan maalämpöä tai ilma-vesi-lämpöpumppua. Lämmitysjärjestelmä- ja korjausrakennusinvestointien välttämiseksi vain varastokäytössä olevasta entisestä Kehon pappilasta luovutaan.

Nokian kirkon sisätilamuutosten ensimmäinen vaihe ja AV-järjestelmän uusiminen valmistuivat. Kalustetoimitukset ovat vielä hieman kesken. Kalustuksessa hyödynnettiin kirkkoon aikanaan hankittuja tuoleja, jotka vain verhoiltiin uudelleen. Tämä on yksi keino, millä seurakunta toteuttaa strategiansa lausumaa ekologisuudesta. Uutta hankitaan vain, jos kiertotalouden varannoista ei sopivaa löydy.

Linnavuoren seurakuntatalon korvaavia tiloja on käyty katsomassa ja neuvottelut ovat vielä kesken. Kun korvaavat tilat on löydetty, voidaan käynnistää toimenpiteet seurakuntatalosta luopumiseksi.

Diakonian toimitilat siirtyvät Korkeemäenkatu 20:sta Välikatu 21:een. Muuton syynä on tilojen vuokrasopimuksen päättyminen. Muuttoajankohdasta viestitään tarkemmin keväämmällä.

Meneillään olevia projekteja on muutamia. Siuron kirkon pysäköintialueen rakentaminen on arkkitehtisuunnitteluvaiheessa. Urhatun B-talon ulkomaalausta ollaan kilpailuttamisessa. Urhattuun toteutetaan myös leirikirkko tänä kesänä.

Museoviraston lausuntoa odottavat Tottijärven kirkon pyörätuoliluiska sekä Nokian pääkirkon kulkuturvallisuuteen vaikuttavien ovikatosten suunnitelmat. Museovirastossa on meneillään laajoja lomautuksia, minkä vuoksi lausuntojen saanti on viivästynyt. Seurakunnalla ei ole tässä tilanteessa muuta mahdollisuutta kuin odottaa lausuntojen saapumista.

[Ympäristödiplomi ja piispantarkastus](#)

Vuosi 2025 on seurakunnalle merkittävä vuosi. Ympäristödiplomin auditointi läpäistiin erinomaisin pistein. Virallisesti diplomin myöntää kirkkohallitus tuomiokapitulin esityksestä. Diplomin saamisen kunniaksi istutamme Urhattuun merkkivuoden puun kaikille avoimessa Luontopäivässä 24.5. Puun istuttamisella muistamme myös piispantarkastusvuotta. Seurakuntalaisille, luottamushenkilöille ja työntekijöille järjestetään Urhatussa Luontopäivän aluksi 24.5. osana piispantarkastusta Erätaukokeskustelu. Keskustelun aiheena on Hengellinen matkakumppanuus.

[Tukitiimien toiminnan kehittäminen](#)

Kirkkoneuvoston aloitteesta tukitiimeille järjestettiin 6.3. Urhatussa iltakoulu, jonne kokoontui yli 40 tukitiimien jäsentä ja työntekijää. **Tuulia Matilainen** ohjasi tiimien työskentelyä. Kukin tiimi pohti, mitä tiimissä tällä hetkellä on parasta. Avoimuutta ja seurakuntalaisten aktiivisuutta kiitettiin monessa tiimissä. Lisäksi ideoitiin, miten nykytilannetta voitaisiin parantaa. Keskusteluja tiimiläisten tarpeista ja odotuksista työskentelylle jatketaan tarpeen mukaan tukitiimien omissa kokouksissa.

Teksti: Taina Tarver

[Petra liittyy nokialaiseen rukouksen ketjuun](#)

Petra Paimenkallio on toiminut Nokian seurakunnassa pappina jo pari kuukautta. Petra on aikuistynön pappi ja hänen erityisalueensa on seurakuntaan muuttaneet ja liittyneet.

Olen kolmen lapsen äiti, aktiivinen liikkuja ja musiikin harrastaja. Asustelen perheeni kanssa Hämeenlinnassa rintamamiestalossa, ja iso osa vapaa-ajasta kuluu ulkona, joko omalla pihalla möyrien tai luonnossa patikoiden. Perheen kanssa kierrän kesäisin kansallispuistoja ja vähintään kerran vuodessa lähden pidemmälle vaellukselle Lappiin. Hektisen arjen keskellä kaipaen tunturien hiljaisuuteen, kännyköiden ja somen ulottumattomiin.

Harrastan myös lavatanssia, käyden ahkerasti sekä tunneilla hakemassa oppia että lavoilla nauttimassa liikunnan ilosta elävän musiikin tahtiin. Monesti ihmiset hämmästyvät, kun kuulevat, että pappi tanssii – onhan se perinteisesti koettu syntiseksi toiminnaksi. Itse koen, että liikkeen ja musiikin ilon yhdistävä tanssi on Jumalan lahja. Se myös tarjoaa luonnollisen paikan ihmisten kohtaamiselle. Lavoilla tanssiessa kerron ihmisille avoimesti ammatistani ja uskostani, eikä ole lainkaan harvinaista, että tanssi muuttuukin sitä kautta hengelliseksi kohtaamiseksi ja rukoukseksi.

Myös musiikki on minulle tärkeä osa elämää. Oma soittimeni on nokkahuilu, ja mutta nautin monenlaisten musiikin tekemisestä. Nuotiolla soi kitara ja tarvittaessa voin yhteislaulua säestää pianollakin. Olen laulanut erilaisissa kokoonpanoissa, ja yhteismusisointi onkin ihan parasta.

Sain pappisvihkimyksen loppiaisena 17 vuotta sitten. Ensin olin nuoriso- ja rippikoulutyön pappina Tuusulassa ja sen jälkeen siirryin Janakkalan seurakuntaan. Siellä johdin ensin nuorisotiimiä ja myöhemmin diakoniatimiä. Viime vuonna tein lyhyemmät työjaksot Hyvinkään ja Sääksmäen seurakunnissa ja keskityin mediatyöhön. Perustin YouTubeen kanavan, jolla julkaisin hengellistä sisältöä. Kirkkovuosi-podcast avasi uusia ja yllättäviä ovia. Opin valtavan paljon kuvaamisesta ja editoimisesta ja sain yllätyksekseni huomata, kuinka laajoja ihmismassoja voidaan onnistuneesti tavoittaa sosiaalisen median kautta. Kun näin, että Nokialle haetaan aikuistyön pappia, joka ottaisi vastuulleen erityisesti uudet seurakuntalaiset ja Raamattuopetuksen koordinoimisen, koin vahvan kutsun. Tuntui, että tätä tehtävää varten minua on valmisteltu viime vuosina. Mediatyö on luonteva lisä uusien seurakuntalaisten tavoittamiseen tähtäävään toimintaan.

Papin työssä rakastan sen monipuolisuutta ja merkityksellisyyttä. Tässä työssä saa laittaa kaikki lahjat käyttöön ja jättää sitten kaiken luottamuksella Jumalan käsiin. Hän ohjaa ja vie. Hän koskettaa niin puhujaa kuin kuulijaa. Ihmisenä saan olla keskeneräinen, ja siitä huolimatta Jumalan käytössä. Ajattelen vahvasti, että jos vain rukoilemme ja teemme asioita yhdessä, toinen toistamme tukien ja erilaisuutemme hyväksyen, mikä tahansa on mahdollista.

Nokialla rukoillaan paljon. Tähän rukouksen ketjuun tahdon liittyä, ja odotankin innolla, mitä kaikkea Jumala onkaan suunnitellut minun varalleni ja tämän paikkakunnan hyväksi.

[Katri kokee tulleen Nokialle hyvään seuraan](#)

Katri Riikonen aloitti työt Nokian seurakunnassa maaliskuussa teologina, toukokuun 18. päivä hän saa pappisvihkimyksen. Katrin tehtävänä on yleisen seurakuntatyön ohessa vahvistaa seurakuntalaisten osallisuutta.

Olen keski-ikäistynyt perheenäiti ja teologi Hämeestä, ja uuden työni myötä minut vihitään pian papiksi. Polkuni seurakuntapastoriksi Nokialle on sekä maantieteellisesti että ammatillisesti melko mutkikas ja kuoppainen – ja sehän sopii, kaihdan valtateitä ja viihdyn kapeilla metsäpoluilla (joskin tulevaisuudessa Valtatie 3 taitaa tulla varsin tutuksi uuden työmatkan myötä...). Syntyjäni olen vantaalainen, opiskeluvuodet asuin Helsingissä ja sieltä olen muuttanut puolisoni synnyinseuduille Kanta-Hämeeseen. Aikuisiällä olen asunut vuoden verran myös aivan pohjoisimmassa Suomessa Enontekiön Hetassa, minne on jäänyt paljon rakkaita muistoja ja maisemia.

Olen kolmen pienen pojan äiti ja arki onkin ihanan täynnä elämää. Vapaa-aikani kuluu pääasiassa oman perheen kanssa yhdessä puuhaillen ja luonnossa liikkuen. Rentoudun mieluiten hiihtolenkillä ja avannossa, ja minun puolestani saisi olla talvi vaikka aina! Toisaalta siinä tapauksessa ikäviäkin kyllä alkukesän vehreää metsää laululintuineen ja syyskesän marjasatoa.

Viihdyn myös kirjojen parissa. Kestosuosikkejani ovat **Saima Harmajan** ja **Mirjami Lähteenkorvan** runokokoelmat. Romaanien kautta matkustan maailman kaukaisiin kolkkiin mielelläni, viimeksi lukemani kirja taitaa olla nigerialaisen **Ayobami Adebayon** teos *Onnenkauppaa*.

Teologian ohella olen opiskellut musiikkia ja viulunsoitto onkin jäänyt minulle rakkaaksi harrastukseksi. Olen työskennellyt sekalaisissa tehtävissä sekä kirkollisella kentällä että kulttuurialalla, mm. projektityöntekijänä tuomiokapitulissa ja orkesterin tuottajana. Ennen Nokialle siirtymistä työskentelin Lasten ja nuorten keskuksessa osallisuuskoordinaattorina. Uudessa työssäni Nokialla tehtävänäni on yleisen seurakuntatyön ohessa vahvistaa seurakuntalaisten osallisuutta.

Osallisuus on aika trendaavakin termi, jolla tarkoitetaan pitkälti sitä, että ihminen saa tuntea merkityksellisyyttä ja kuuluvuutta, ja kokee voivansa vaikuttaa omaehtoisesti paitsi omaan elämään myös yhteisössä tai yhteiskunnassa laajemmin. Ajattelen, että seurakunnissa on lähtökohtaisesti pitkät perinteet ja vahva osaaminen osallisuutta edistävästä työstä, kristinuskon perussanoma nojaa vahvasti siihen, että jokainen saa kokea olevansa merkityksellinen Jumalalle ja siten myös seurakuntayhteisössä. Ja onhan uskossakin kyse juuri siitä, että saamme olla osallisia Jumalan armosta ja rakkaudesta ja Kristuksen sovitustyöstä. Nokiasta minulla on sellainen tuntuma, että täällä seurakuntalaiset ovat varsin aktiivisesti itse ideoimassa ja toteuttamassa seurakunnan toimintaa.

Odotan, että pääsen tutustumaan teihin seurakuntalaisiin ja yhdessä teidän kanssanne toimimaan ja tekemään. On ilo olla Nokialla, täällä olen varmasti hyvässä seurassa!

[Tuhannen kuopan lomamatka – kuinka lakkasin huolehtimasta ja opin nojaamaan tuntemattomiin](#)

Toimittaja Leevi Ikonen matkusti junilla ja busseilla halki Kaakkois-Aasian. Paikallisten apu oli korvaamatonta ja sen vastaanottaminen tuntui hyvältä. Kokemus synnytti uudenlaisen yhteyden kaipuun myös koto-Suomessa.

Kahdeskymmenesneljäs tammikuuta. Kiirehdin hienohkoon thaimaalaiseen hotelliin, jossa en itse majoitu. Hattu kourassa pyydän respaa tulostamaan viisumini henkilökunnan printterillä. Netti pätkii, ja taakseni syntyy jono. Tiskin takana ei silti turhia kiirehditä. Nolottaa. Lopulta saan paperit kouraani, ja tarjoan tippiä. Miekkonen viittaa kädellään: *älä hulluja ehdota!*

Hetken päästä jonotan rajanylitysasemalla pääsyä Kambodžaan. Jono matelee, tunnen kuumeen nousevan ja tilauskyyti lähtee pian. Pistän viestiä: “Menee puolisen tuntia, voitteko odottaa”. Kun tunnin päästä ylitän rajan, auto vartoo minua ja muutamaa muuta. Penkkejä on vähemmän kuin matkustajia, ja kyytiin nousee myös vimmaisesti piipittäviä kananpoikia.

Meillä Suomessa kaikki toimii, mutta mikään ei järjesty. Kaakkois-Aasiassa kulttuuri on päinvastainen. Asiat toimivat vähän sinne päin, ja kun ongelmia tulee, keksitään niihin yhdessä aiemman kaltaisia kompromisseja. Tällä kertaa turistit pääsivät myöhässä kyytiin, joskin vierä viereen ahtautuneina, ja joku onnekas sai siipikarjansa kuljetettua samoilla vauhdeilla.

Tällaisia hetkiä osui vastaan useita, kun matkustin tammi–maaliskuussa busseilla ja junilla läpi Thaimaan, Kambodžan ja Vietnamin. Matkaa kuoppaisilla teillä kertyi 2600 kilometriä, eli saman verran kuin Helsingistä Turkin rajalle tai Utsjoelle ja takaisin.

Aasialaiseen kaaokseen sopeutuminen vei aikansa. Järjestykseen, sitoviin sopimuksiin, sääntöihin ja – ainakin osapuilleen – paikkansa pitäviin aikatauluihin tottuneen suomalaisen on vaikeaa hyväksyä, ettei esimerkiksi Google Mapsia juurikaan päivitetä, ja että nettiä luotettavampi tiedonlähde monessa asiassa on tuntemattoman nykiminen hihasta.

Paikallisesta mielenlaadusta löytyi kuitenkin puolia, joita jo ikävöin.

[Vähän liikaakin hajurakoa](#)

Suomessa tuntemattomille puhuminen on usein korkean kynnyksen takana. Kun olen kysellyt Helsingin metroasemilla reittejä, olen saanut ivallisia vastauksia, kuten “mjoo” ja ”lukeehan se tossa”.

Kun tuntematon alkaa jutella itselleni kadulla, myönnän ajattelevani, että hän on päihtynyt, mielenterveysongelmainen tai myymässä jotain.

Monella suomalaisella onkin sisäsyntyinen tunne siitä, että avun pyytämisessä on jotain hieman kiusallista. Suhtaudumme henkilökohtaiseen tilaan pyhänä asia, johon ei saa tunkeutua kuin hyvästä syystä. Vaikka tilan antamiseen liittyy omanlaistaan huomaavaisuutta, kätkeytyy siihen myös ikäviä lieveilmiöitä.

Amerikkalaisen tutkimuksen mukaan bussi- ja junamatkustajat viihtyivät paremmin, kun heidät pistettiin puhumaan tuntemattomien kanssa, vaikka he itse uskoivat päinvastaiseen. Tilanteen kokivat myönteiseksi myös keskustelun kohteeksi joutuneet. Tutkimuksen tekijät epäilevät, että ihmiset voivat aliarvioida, kuinka paljon sosiaalisuutta henkinen hyvinvointimme vaatii.

Reissukokemukseni tukevat arviota. Kymmenen tunnin junamatkalla Vietnamin Nha Trangista Da Nangiin tutustuin paitsi vieruskaveriin, myös hänen auttavasti englantia puhuviin sukulaisiinsa viereisessä hytissä. Edelliselläkin junamatkalla vieruskavereilla riitti juttua, vaikka yhteinen kieli puuttui lähes kokonaan (olen pelaillut puoli vuotta kielipeli Duolingo vietnamiksi).

Tällaiset hetket tuovat aivan erityisellä tapaa lämpimän olon, jota omien kavereiden kanssa rupattelu ei tarjoa. Jos yhteys tuntemattomien kanssa rajautuu riitelyyn sosiaalisessa mediassa, syntyy helposti mielikuva, ettei ihmiskunnalla ole mitään toivoa. Kun kielteisen ajattelun kerran omaksuu, on kanssaihmiisiin helppo ärsyntyä mitä pienimmistä syistä.

Suomalaiset uhkaavat ajautua erilleen

Suomi lukeutuu maailman individualistisimpiin, eli yksilökeskeisimpiin maihin. Se tarkoittaa, että kulttuurissamme yhteisöt jäävät taka-alalle, ja yksilön omat valinnat ja vastuut korostuvat. Vaikka tässä on paljon hyviä puolia, ajaa vähäinen yhteisöllisyys tutkimusten mukaan etenkin mielenterveysongelmille alttiit ihmiset eristyksiin.

Eikä ihme. Toisiin nojaaminen vaatii harjoittelua ja myönteisiä kokemuksia. Siis tunteen siitä, ettei yksin ole pakko pärjätä. Jos avun pyytäminen ja vastaanottaminen on arjen pienissä asioissa hankalaa, on ihmisen vaikea hakea apua myöskään elämän suuriin ongelmiin, kuten masennukseen, yksinäisyyteen tai yllättävän elämänmuutoksen luomaan suruun.

World Population Review -sivuston mukaan Suomi on tänä päivänä yksilökeskeisempi kuin se oli vielä muutama vuosi sitten. Kehityksen huomaa kovien arvojen nousussa. Laajoja sosiaalietuuksien leikkauksia on perusteltu Amerikan malliin sillä, että ihminen laiskistuu, jos hänen hyvinvointiaan ja menestystään tuetaan liikaa.

Samaan aikaan *Wolt* tuo sapuskat oviemme taakse ilman ihmiskontaktia, kaupoissa on itsepalvelukassat, junassa ei enää tarvitse näyttää konnarille lippua, monella työpaikalla puhutaan pääosin chatin välityksellä, ja niin edelleen. Kun etäisyyteen kerran tottuu, lakkaa ihminen kyseenalaistamasta, että asiat voisivat olla toisin.

Seurakunta tarjoaa yhteisöllisyyttä

Onneksi meiltä yhä löytyy paikkoja, jotka tarjoavat yhteyksiä kanssaihmiisiin. Niistä itselleni tärkeimpiä ovat yleiset saunat, joissa tuntemattomille rupattelu on varsin tavanomaista. Moni hakee yhteisöllisyyttä kirkosta sekä seurakuntien toiminnasta laajemmin, kuten muun muassa Nokian seurakunnan *Hyvässä seurassa* -videosarjasta käy ilmi (Valo-lehti 2|2024).

Olen ohjannut kyseiset videot, ja niitä tehdessä pääsin haastattelemaan Nokian seurakunnan työntekijöitä ja jäseniä. Heidän puheistaan välittyi, että korkeamman yhteyden ohella kirkosta haetaan yhteenkuuluvuutta muihin ihmisiin. "Vähän kaikkien kanssa juttelen ja hengailen ja olen", **Eero Lähdesmäki** tiivistää videolla. Kommentti tuo mieleen Aasian parhaat puolet.

Teksti: Leevi Ikonen

Ristinmerkki on kristinoppia

Kastejuhlassa pappi piirtää vauvan otsaan ja rintaan ristinmerkin. Ristinmerkki on Jumalan sitoutuminen ja läsnäolon lupaus kannattelemaan alkanutta elämää ja sen vaiheita. "Jumala, elämän ja hyvyyden lähde, sinä pelastat meidät Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden."

Hautaan siunatessa pappi piirtää arkulle vainajan kasvojen kohdalle hiekalla ristinmerkin. Nimeltä puhutellen vainaja saatellaan ristinmerkin suojassa Kaikkivaltiaan huomaan. "Maasta sinä olet tullut, maaksi sinun pitää jälleen tulla, Jeesus Kristus herättää sinut viimeisenä päivänä."

Nämä kaksi ristinmerkkiä ovat ihmisen elämänkaaren dramaattisimmat ristinmerkit, niihin voi liittyä koko tunteiden kirjo läsnäolijoiden mielissä. Ristinmerkki on elämän alussa ja päättyessä Jumalan varaan jättäytymistä. Mutta ristinmerkki on myös arkisempaa Jumalaan luottamista.

Minua puhuttelevat urheilijat, kun he asettautuvat omille suorituspaikoilleen lähtötelineisiin juoksuradan päähän tai ovat lähdössä jalkapallokentälle vaihdosta tai asettuivat mäkitornissa lankulle hyppyvuorollaan. Ristinmerkkiä piirtävä käsi vilahtaa kameroihin näissä hetkissä varsin usein. Urheilija keskittyessä suoritukseen ei välttämättä rukoile voittoa, vaan rauhoittaa mieltä paineistetussa tilanteessa. Ehkä pyytää, että suoritus onnistuisi omalla tasolla ja ettei tapahtuisi loukkaantumista. Ehkä antaa urheilusuorituksen Jumalan käsiin. Syitä on varmaan yhtä monta kuin ristinmerkin tekijöitäkin.

Ristinmerkki on yksi kristikunnan vanhimpia rukouksia. Se on sanaton, lyhyt rukous. Ensin kädellä otsaa koskettaen siunataan ajatukset ja järjen valinnat, sitten sydänalaa tai rintaa koskettaen siunataan tunteet ja viimeiseksi molempia olkapäitä koskettaen siunataan käsien työt: "Ole Jumala mukana tässä hetkessä ja anna siihen siunaus." Ristinmerkin suuntaan vaikuttaa sitä tekevän kirkkokunta, mutta myös se, onko henkilö vasen- tai oikeakätinen. Jumalan siunaus ei rajoitu siihen lähteekö ristin vaakapuun suunta vasemmalta vai oikealta olalta.

Ristinmerkin piirtäminen on luottamusta Jumalaan ja Hänen puoleensa kääntymistä, tämä on helppo oivaltaa. Mutta ristinmerkkiä piirtävä käsi kertoo meille varsin merkittäviä asioita Jumalan olemuksesta, kristinopista. Ei ole sattumaa, miten sormet asettuvat tähän rukoukseen. Ristinmerkkiä tehtäessä suppuun ja keskenään yhteen painuvat luontevasti peukalo, etusormi ja keskisormi. Nimetön ja pikkurilli puolestaan taittuvat vierekkäin vasten kämmentä. Mitä tämän muodon ja järjestyksen taustalta voi löytyä?

Palaamme varhaisten kristittyjen aikaan ja Vähään-Aasiaan, missä oltiin Jeesuksen seuraajien ydinalueella. Nikeassa pidettiin kirkolliskokous vuonna 325. Nikea sijaitsee Turkissa, nykyään se on nimeltään Iznik. Etäisyyttä Istanbuliin on noin 80 kilometriä. Aikanaan tuo suurkaupunki oli Konstantinopoli ja se oli Itä-Rooman pääkaupunki. Nikean kirkolliskokouksesta on kulunut tänä vuonna 1 700 vuotta. Juhlavuosi nostaa mieliin kirkolliskokouksessa alulle laitettua Nikean

uskontunnustusta. Nikean kirkolliskokousta pidetään nykyäsityksen mukaan ensimmäisenä ekumeenisena eli kaikkia kristittyjä koskevana kirkolliskokouksena. Siellä päätettyihin opinmääritelmiin sitoutuu yhä koko kristillinen maailma. Tosin Nikean uskontunnustus on meillä Nokialla ja muutenkin monissa luterilaisessa kirkoissa ehkä harvemmin käytetty uskontunnustus, mutta virsikirjan takalehdeltä se löytyy. Tutumpi apostolinen uskontunnustus on alkujaan vanhempi, se ei määritä oppia aivan yhtä täsmällisin sanankääntein kuin nikealainen. Tälle täsmällisyydelle ja yhteiselle määrittämiselle tuli tarve, joten järjestäydyttiin kirkolliskokoukseen.

Piispojen huolen oli herättänyt Areios-niminen teologi, hän opetti Isän Jumalan olevan kaiken luodun alkuperä. Tästä seurasi tulkinta, että Jeesus olisi Jumalan luoma. Nikean kirkolliskokous tuomitsi tämän harhaoppina, koska ajatus kavensi Jeesusta. Luotu olento ei voi olla langenneen luomakunnan eikä luodun ihmisen pelastaja, yksin Jumala on pelastaja. Jeesus, Poika, määritettiin siten että Hän on samaa olemusta Jumalan, Isän, kanssa. Nikean tunnustuksen mukaan: ”Me uskomme yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua”.

Ristinmerkkiä tehdessä ne kaksi kämmentä vasten painettua sormea palauttavat mieliin olennaisen seikan Jeesuksesta pelastajana, ne kertovat Hänen olevan sekä ihminen että Jumala. Tämä samanaikaisuuden salaisuus on pelastuksen avain: Jumala tuli ihmiseksi, jotta ihminen voi Hänen ristinsovituksensa kautta palata Jumalan yhteyteen.

Kolme supussa olevaa sormea ilmaisevat Jumalan Kolminaisuuden. Hän on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Jeesusta kuvaavat opilliset määritelmät loivat pohjan sanoittaa Kolminaisuus ja täsmentää Pyhän Hengen olemusta: ”Me uskomme Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekijään, joka lähtee Isästä ja Pojasta, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettojen kautta.” Nikean uskontunnustus tiivistää sen, mitä Raamattu opettaa Isästä Jumalasta, Jeesuksesta Jumalan Pojasta ja Pyhästä Hengestä pyhittäjänä ja luokse kutsujana.

Nikean kirkolliskokous käynnisti pitkän prosessin, joka päättyi vasta Khalkedonin kirkolliskokouksessa vuonna 451. Opilliset kysymykset edellyttivät runsasta ja ajoittain kiivaaksikin käynyttä keskustelua varhaisten kirkollisten oppineiden keskuudessa eri puolilla silloista kristikuntaa. Väittelyihin nivoutui myös poliittisia ulottuvuuksia sekä maantieteellisiä kysymyksiä. Mutta nyt, 1 700 vuotta myöhemmin, kirkkoisien tekstejä lukiessa voi vain hämmästellä heidän ajatuksensa kirkkautta ja syvyyttä. Nikean uskontunnustuksen sanamuodot auttavat ymmärtämään millaiseen Jumalaan kristityt uskovat ja mitä Jumala puolestamme on tehnyt ja edelleen tekee. Tästä muistuttaa ristinmerkin tekeminen. Saman Jumalan kolmiyhteisen hyvän toivotuksen lausuu Paavali: ”Toivotan teille kaikille Herran Jeesuksen Kristuksen hyvyttä, Jumalan rakkautta ja Pyhän Hengen luomaa yhteyttä!” (2. Kor. 13: 14, UT2020)

Teksti: Eeva Koskimäki

Kirjavinkkejä teeman äärelle:

Phillip Cary: Nikean uskontunnustus, lyhyt johdatus (SLEY-media, 2025)

Leonard Cohen: Armokirja (Sammakko, 2022)

Tomi Karttunen: Nikea 325, jakamattoman kirkon perintö (Väyläkirjat, 2024)

Katekismus

Jukka Thüren ja Lauri Thüren: Kristillinen usko, Nikean tunnustuksen opas (Perussanoma, 2017)

Mika Waltari: Johannes Angelos (WSOY, 1952) ja Nuori Johannes (WSOY, 1981)

Aina joku eksyy

Näytelmä, josta voi löytää kosketuspintaa omiin henkilökohtaisiin kokemuksiin ja tunteihin.

Pastori **Eeva Koskimäen** ja viestintäpäälikkö **Anu Heiskasen** piti tätä juttua varten mennä katsomaan Tampereen työväen teatterin super suosittu *Kärpäset*-näytelmä. Lippujen lunastussekannuksen vuoksi näytelmää oli kuitenkin vaihdettava. Ja näin jälkikäteen – ja *Kärpäsiä* näkemättä – he toteavat onnekseen ”eksyneensä” Tampereen teatterin *Aina joku eksyy* -näytelmää katsomaan. Kuten Kulttuuritoimituksen **Ritva Alpola** kirjoittaa: ”Tampereen Teatterin uutuudessa jotkut eksyvät, mutta katsojat tuntevat olevansa oikeassa paikassa.”

Tampereen teatterin esittelytekstissä kirjoitetaan näin: ”**Reko Lundánin** riipaiseva ja monisävyinen näytelmä avaa koskettavalla tavalla kuvitteellisen Rinteen perheen tarinan. Se on kirjoitettu hersyvästi suurella lämmöllä. Henkilöiden kohtalot ovat samaistuttavia ja tuntuvat aidoilta. Näytelmän maailma on surkuhupaisan koskettava, eikä aina tiedä pitäisikö sen äärellä itkeä vai nauraa.”

Näytelmän jälkeen käytiin keskustelua.

Anu: Lundánin teksti on aivan loistava!

Eeva: Se nauratti ja samalla liikutti, koska Lundánin kieli on elävää ja aitoa. Mitä muuten ajattelit Tampereen murteesta, tuntuiko tutulta?

Anu: No, tuntui ja kodikkaalta. En ole tainnut aikoihin nähdä esitystä, jossa olisi paikallista murretta.

Anu: Siitä huolimatta, että olemme eri ikäisiä ja taustat ovat erilaiset, niin yhtymäkohtia omiin kokemuksiin löytyi. Niihin mun tuntemukset näytelmän kautta peilautuvat.

Eeva: Esityksen aikana ei tullut mieleenkään kurkata vaivihkaa kelloa, koska koko ajan näyttelijät piti tulkintaa otteessaan. Samalla mieleen tuli monia näkökulmia elämän pohdintaan.

Anu: Aika jännä, että näytelmässä kuultiin katkelmia virsistä ja hengellisistä lauluista. *Maan korvessa kulkevi lapsosen tie* kyllä sopii tähän paremmin kuin hyvin.

Eeva: Joo, se on monelle tosi tärkeä laulu. Ehkä laulussa kuvataan myös huolta eksymisestä ja sitä, mikä silloin lohduttaa.

Näytelmän äiti, **Mari Turusen** esittämä Hanna Rinne, käy sairaalavuoteella läpi elämänsä. Äidin aikuiset lapset, **Kai Vaineen** esittämä Aki ja **Annuska Hannulan** esittämä Liisa, vierailevat äidin luona. Vierailuja sävyttävät äidin ongelmat ja sisarusten välinen suhde.

Anu: Raamatun, ja monien ajattelijoidenkin, ohje: ”Tee toiselle se, mitä toivot itsellesi tehtävän” tuli monta kertaa mieleen näytelmän aikana. Mitähän tapahtuisi, jos me ihmiset olisimme poikkeuksetta vain ystävällisiä toisillemme?

Eeva: Tai mitä, jos sen lisäksi osattaisiin olla itseämme kohtaa ystävällisempiä ja armollisempia?

Anu: Joo, todella, eikä tarvitsisi velloa tuossa iänikuisessa häpeässäkään. Sehän tässä näytelmässä oli myös aika keskeinen teema.

Eeva: Loppukohtaus oli puhutteleva tästä häpeän teemasta ajatellen. Liisa ja Aki ehkä ensimmäistä kertaa aikuisina olivat äidin sairastumisen myötä niin ahdistuneita, että puhuivat tai huusivat toiselleen sen kaiken, mitä he olivat yhdessä joutuneet kokemaan. Kokemukset olivat heidän yllätyksekseen samanlaisia, vaikka keinot käsitellä olivat erilaiset. Moni kantaa mittaamatonta häpeän kuormaa asioista, joihin ei ole syyllinen tai on vain vähän vaikuttamisen mahdollisuuksia.

Anu: Niin, nuokin sisaruksetkin lopulta löysivät toistensa näkökulmat tähän samaan asiaan. Yhdessä ja yhteistuumin jättivät häpeän sille, kelle se kuului. Ja jatkoivat elämäänsä vapaampina.

Anu: Mä ainakin opin sen, että yritän kehittää itseäni sietämään minulle vaikeita tilanteita. Koetan nähdä ne toisen kautta. Ja itselle kuulumatonta häpeää en aio kantaa!

Eeva: Siinä on haastetta, kun arjessa on monella lailla kiireen tuntua. Mulla taitaa olla samanlaisia tavoitteita oppia.

Vahva suositus *Aina joku eksyy* -näytelmälle. Hyvääkin paremman tekstin kruunasi tasokas näyttelijäntyö. Näytelmän taidokas ohjaus on ohjaaja **Jaakko Kiljusen** lopputyö Taideyliopiston Teatterikouluun. Lisäksi lavastus, puvustus ja kaikki toimii. 4/5 tähteä.

Teksti: Anu Heiskanen, Eeva Koskimäki

Hartaus

Raamatun sana:

Hoos. 6: 3

Hän tulee, se on varmaa
kuin aamun koitto.

Hän tulee kuin sade,
kuin kevätsade, joka kastelee maan.

Mietiskely:

Kevään ja talven kamppailun seuraaminen kysyy joka vuosi kärsivällisyyttä. Tulee lämmin jakso, asfaltti paljastuu, pyörät kaivetaan esiin ja aletaan haaveilla kevyemmästä vaatetuksesta. Vaan sitten tuleekin vielä pakkasta ja lunta, mikä pettymys! Kun on jo ehtinyt alkaa toivoa kevättä, talvisen sään paluu tuntuu kahta pahemmalta. Vaan lopulta onneksi tulee aina se piste, josta ei ole enää paluuta. Sää ei ehkä vaihtelevat, mutta kuitenkin lämpiävät ja kevät etenee kohti kesää.

Talven ja kevään kamppailu muistuttaa elämän ja kuoleman voimista, joiden välisessä jännitteessä täällä elämme. Ihan kuten tammikuun pakkasessa ja pimeydessä on joskus mahdoton kuvitella kevättä, joskus kuoleman ote näyttää aivan ylivoimaiselta.

Kuitenkin pääsiäisaamun ilo kertoo meille, että elämä voittaa. Kaiken epävarmuuden, tuhon, taisteluiden ja kuoleman keskellä saamme iloita Jumalasta, joka on voittanut kuoleman. Hän luo uutta. Sinnekin, missä on kuivaa ja paljasta, Jumala voi tuoda uutta elämää. Sinne, missä tuntuu, ettei mikään voi enää kasvaa tai kukoistaa, Jumala voi tuoda uudet alut. Puutarhuri hoivaa kasvimaansa talven jäljiltä eloon, Jumalan puutarha taas olemme me.

Rukous:

Pyhä Jumala, kiitos keväästä ja uudesta elämästä. Kiitos pääsiäisen ilosanomasta. Auta näkemään sinun valosi tässä maailmassa. Avaa sydämeni, niin että sinun toivosi ja rakkautesi saisi virrata lävitseni. Aamen.

Teksti: Sanna Vuorela

Seurakunta on mukana Frisbeegolfin MM-kisoissa

Frisbeegolfin MM-kisat 2025 järjestetään Tampereella ja Nokialla 30.7.–3.8.2025.

Frisbeegolfin MM-kisojen finaaliweekonloppu pelataan Nokialla 2.–3.8. Nokian seurakunta on mukana tapahtumassa. Viikonlopun ajan Kulmakivessä toimii Kiekkokahvila Disk Café. Tuotto menee hyväntekeväisyyteen meillä ja maailmalla.

Seurakunnalla on oma osasto kisojen yhteydessä vietettävässä Worlds Expo -tapahtumassa. Seurakunta jakaa sarjojen voittajille Holy in One -frisbeegolfkiekot. Kiekon voi saada omakseen myös osallistumalla arvontaan seurakunnan osastolla Worlds Expo -tapahtumassa. Osastolta saa reittiohjeet Disk Cafén herkkujen äärelle, ja siellä vinkataan osallistumaan seurakunnan toimintaan.

Holy in One -lause on muunnos golftermistä *Hole in one*, joka tarkoittaa kiekon heittämistä yhdellä heitolla sisään koriin. *Holy in One* -lauseen vapaa suomennos on *Pyhä yhdessä* ja se viittaa Kristukseen.

Frisbeegolfin kaksinkertainen maailmanmestari (2023, 2024) Yhdysvaltojen Georgian Lawrencevillessä asuva **Isaac Robinson** osallistuu kisoihin. Seurakunta on pyytänyt Robinsonilta haastattelua. Mikäli haastattelu onnistuu, videotallenne tulee nähtäväksi seurakunnan sosiaaliseen mediaan, YouTube, Facebook ja Instagram, kisaviikolla.

Teksti: Anu Heiskanen